

B LANKKI

Blanko ry:n pää-äänenkannattaja

3/92

Tervehdys Toverit ja Aseveljet !

Tuli hankittua tässä halvat humalat.....

Jaa mitenkä no tietenkin kiltahuonetta maalaillemalla. Tässä nimittäin osa Blankon aktiiveista pisti kiltahuoneen uuteen uskoon. Yllättävää että Blankolaiset saavat käsillään aikaan jotain hyvääkin eikä vain tuhoa. Kiitoksia kaikille jotka osallistuivat talkoiisiin ja suostuivat haistelemaan kiltahuoneen maalinkatkuja ilman korvausta. Kiitokset erityisesti Koskismiehen Markukselle, joka käytti kallista vapaa-aikaansa bunkkerin maalaustöihin. Lepo! Kiltahuoneen ilme on nyt muuttunut rumasta ankanpoikasesta kukoistavaksi (?) lastentarhaksi. Jokainen voi itse käydä kellarissa katsomassa, miltä se nyt näyttää.

Itse talkoot sujuivat leppoisasti vitsien (ja joskus myös kiro sanojen) lennellässä. Suuria ongelmia ei ilmaantunut vaikka emme ammattimaalareita olleetkaan, tosin kiltamme puheenjohtajan mittausvirheet vaikeuttivat akustiikkalevyjen asennusta. Että Semmosta.....

No onneksi on Olvia!

-Reiska-

Miksi "Blankki"-lehteä julkaistaan?

Blankki on tarkoitettu koko perheen valistukseksi. Se auttaa selviytymään nykyajan ongelmista. Se selostaa uutisia, se kertoo muiden alojen opiskelijoista, se tarkastelee sekä tiedettä että eri juomakulttuureja. Mutta se menee myös pidemmälle. Se tunkeutuu pinnan alle ja osoittaa ajankohtaisten tapahtumien todellisen merkityksen. Silti se pysyy aina poliittisesti puolueettomana eikä kohota mitään suuntautumisvaihtoehtoa toisen yläpuolelle.

Vastuuton päätoimittaja: Reijo Pentinmäki (renny@rieska.oulu.fi)

Muu toimitus: Kuka milloinkin.

Julkaisija: Blanko ry (Blanko@tolsun.oulu.fi)

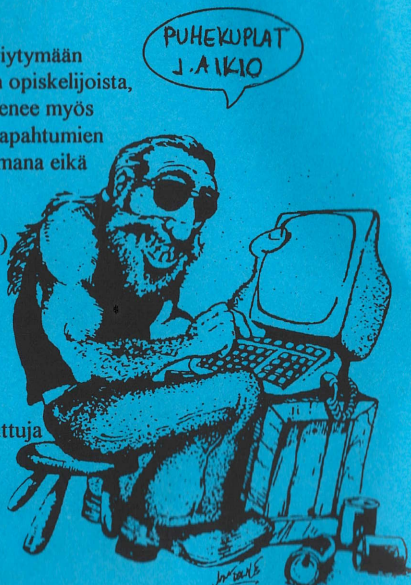
Tietojenkäsittelyopin laitos

Linnanmaa

90570 Oulu

Finland

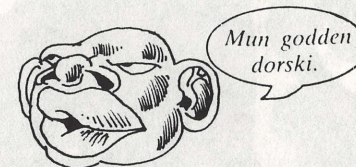
Jos jostain syytä haluaa tulla naurunalaiseksi, voi tämän lehden juttuja vapaasti lainata. Että Sikäli!

No mitä tämänkertainen läpyskä sitten sisältää:

Kansi.....	1
Pääkirjoitus.....	2
Tämä sivu.....	3
Hallituksen elvistely by Matti Kangas Hallituksen Puheenjohtaja.....	4,5,6
Party On Blanko by Mika Somero.....	7
Kirjastotieteilijänä Tollilla by Juha T. Kämäräinen.....	8,9
Poikamme maailmalla by Timo T. Remes.....	10,11
Fuksilla on asiaa by Vesa Välimaa Fuksi.....	12
Max -sedän ohjelmointipalsta.....	13
Onko Yksityisyys Uhattuna, otteita gradusta.....	14,15
Olut on pahaa by Atiman remmi.....	16,17,18
Aiesec-pelastaa maailman. (?).....	19
Takakansi.....	20

Tällästä tälläkertaa. Mitä seuraavaksi, God knows!

Lumikki ja seitsemän kääpiötä

Presents Blanko r.y. - Directed By Pioco

Staring In Alphabetical Order: S. Heikkuri, M. Kangas, M. Korhonen, R. Penttämäki, T. Remes, V. Romppainen, K. Salmela, M. Somero and Also Staring and his cousin Quest Star

Seuraava kertomus on osittain fiktiivinen, nimet saattavat olla keksittyjä, kuvia on tunnustettu heikentämiseksi hieman editoitu ja päivämäärät, kellonajat ja tapahtumapaikat ovat muutettuja. Kuitenkin - Tämä tarina on tosi.

Olipa kerran Lumikki ja seitsemän ääliötä - eli hallitus vuonna 1992.

Lnsimmäiset ääliöt puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, kutsutaan heitä vaikka nimillä Matti ja Veijo, vastaavat kaikkien tollojen (tollot ovat noin 300 päinen joukko, jotka ovat keskuudestaan valinneet lumikin ja seitsemän ääliötä huolehtimaan yhteisistä eduistaan) yhteisestä killasta, sekä toimivat tollojen edustajina tärkeissä ja vähemmän tärkeissä tehtävissä ympäri suomenmaan.

Lumikki, jota voi-prinsessa. Kuten muut- ja asuu linnassa. Mutta yksinäinen käy hän öitä ääliöiden kiltabunk-usein ajankulukseen. Lisäksi Lumikki yllä- ja tollojen keskusliittoon

daan myös Maaritiksi kutsua, on kin prinsessat hän on hyvin kaunis koska hän olisi linnassaan hyvin usein tapaamassa tolloja ja ääli-keritimanttikaivoksessa, jossa kirjaa ääliöiden puheita paperille. pitää yhteyksiä kaikkien ääliöiden TTL:oon.

Timppa niminen ääliö pitää kirjaa kiltabunkkeritimanttikaivoksen tuotosta, pyrkii pitämään kaikki timantit tallessa ja viemään ne turvalliseen KOP(maksettumainos)-sukanvarteen. Lisäksi Timppa-ääliö tekee laskelmia seuraavan vuoden timanttien tarpeesta. Jos joskus olette huomaavinaanne vähäistä epätoivoa timpan olemuksessa johtuu se todennäköisesti heikosta timanttitalanteesta.

Kanslankariääliö Kari toimii ahkerasti saadakseen killalle lisää timantteja. Kari hoitaa killan paperinjäl-

jennyskonetta ja vastaa myös näiden jäljennösten myynnistä killan paperijäljennöstenmyyntipaikassa.

Ulkoministeriääliö Sephuolimatta ole aina ulkona, teyksiä suuriinpäälliköihin, timanttienhankinta joskus pompaa.

poseponseponseppo ei nimestään tämä ääliö nimittäin ylläpitää yhtä killan ja yksittäisten tollojen tulevaisuudessa olisi hieman helpompaa.

Killanohjelmoijaääliö Mika on yksi tuotteliaimmista ja työllistetyimmistä ääliöistä koko tolloyhteisössä. Mika-ääliön tehtäviä ovat järjestää ohjelmallisia (hik!) iltoja ja tapahtumia koko tolloyhteisölle. Järjestettävien tapahtumien luonne voi vaihdella vapaamuotoisista (*hik!*) tapahtumista aina urheiluun ja kulttuuriin.

Kaunokirjallisuuden mestari päätoimittajaääliö Reijo on loputtomilla ponnisteluillaan ja potkimisillaan mahdollistanut tämänkin julkaisun syntymisen. Ääliö, joka on omistanut elämänsä romanttisrealistisen kaunokirjallisuuden tuotamiselle - ja **perkele** yrittää tyrkyttää sitä vielä muillekin.

Onnellinen loppu: Jotta kukaan ei ikäänsä joutuisi olemaan Lumikki tai ääliö valitsee tollot vuosittain uudet ääliöt. Huomaa tollo - sinustakin voi tulla ääliö. Montako Lumikkia ja montako ääliötä on ensivuonna sen aika näyttää ja tähdet kertovat. Ellei niin kosketelkaa toisianne ja tarkkaillkaa naapurianne.

THE END

BLANKO BAILAA JA

Tunnettu tosiasiahan on että Blankolaiset ovat ankaria bailaajia, mutta mistä saada hyvä peruskunto että jaksaa bailata. No urheilusta tietysti. Sielläkin Blanko ja sen edustajat ovat esiintyneet (useimmiten) edukseen. Syksyn aikana on pelattu ahkerasti mm. jalkapalloa vaihtelevalla menestyksellä. Talven aikana jalkapalloa on mahdollisuus pelailla OKL:n salilla maanantaisin 15.00-16.15. Sähly intoilijat ovat aloittaneet valmistautumisensa talven kovaan sähly sarjaan, näitä intoilijoita tapaa ONK:n salilla keskiviikkoisin 20.00-21.30 ja perjantaisin 18.30-20.00 ja uudet sählääjät ovat tietysti tervetulleita. Muutakin urheilutoimintaa on tarjolla ja sitä voitte kysellä allekirjoittaneelta tai yliopiston liikuntasihteeriltä.

Sitten siihen bailaamiseen.... Hallituksen esittelysaunassa saimme tutustua hallituksen ohella myös laitoksemme uusiin opiskelijoihin. Vanhojen opiskelijoiden johdolla tutustuivat nämä uudet fuksi ressurkat bailaamiseen. Kaste suoritettiin fukseille 8.10 kiltahuoneella ja illalla

kokoonnuttin uudistuneeseen Kaarleen, joka näyttikin olevan todella suosittu, olihan siellä blankolaisten lisäksi lähes kymmenen muuta asiakasta. Näin alkuun fuksien bailausinto näytti lupaavalta, mutta todelliseen Bailaus testiin nämä uudet fuksit joutuvat marraskuun alussa Oulussa järjestettävillä YhteisToimintaPäivillä. Silloinhan tänne kokoontuu ATK-alan opiskelijoita ympäri Suomea vuosittaiseen tapaamiseen. Viimevuoden Helsingin reissu on kaivettu muistin syövereistä, sikäli mikäli on muistikuvia em. reissusta, ja alettu suunnittelemaan hurjia BAILUJA ja muutakin hubaa ohjelmaa YTP päivilä.

Ohjelmoja M. Somero
e-mail: mis@rieska oulu.fi

TOLLIN TOUHUJA HUMANOIDIN NÄKIMIHEN LÄPITSE

Kirjoittanut: Juha T. Kämäräinen

*Duon
dälus.*

Vaikaa uskoa, että minua pyydettiin kirjoittamaan tollilaisesta opiskelukulttuurista, vaikka olen selvin sanoin tuonut eri yhteyksissä esille olevani "humanoidi" pahinta lajia. Ehkä tämäkin kertoo siitä ristiriitaisesta kaiheruksesta tollilaisen kollektiivisessa sydämalassa, jota tieto humanistien ja -mikä pahinta - kasvatustieteilijöiden pian tapahtuvasta invaasiosta synnyttää. Toisaalta nämä tiedekunnat tiedetään herkullisen naisvaltaisiksi, mutta sittenkin: ihmeinehmoja Linnanmaan mikro- ja pääteluoikat täynnä, voiko sitä kestää? Ja niin rakas ikioma tollin ruokalakin on muutettu joskin ihmeelliseksi diskupöytäteekiksi, jossa vierailee yhtenä kumisaappaisa biologeja ja muita ulkomuistiavaruuden olioita.

Toisinaan ulkomuistiavaruuslainen on saanut viiksikarvoihinsa naureskellen seurata luentojen alussa, lopussa, aikana ja välillä käytyä keskustelua eri opintojaksojen ja pro(s)fessorien kellojaksojen ihmeellisyyksistä. Kuitenkin sama ulkomuistiavaruuslainen on toistuvasti jäänyt varauslistojen hänille opintojaksoilla, joita vetävät toinen toistaan muodollisemmin pätevät humanistiyhteiskuntatieteilijät. Jotakin suvaitsemistyyliihin liittyvää ristiriitaisuutta tässä ilmiössä on havaittavissa. Tullee olemaan humanisteille katkera pala nähdä tollilaisen ohittavan heidät aate- ja oppihistorian perusteiden, sosiologian menetelmäkursseihin sekä luonnonmenetelmään perustuvan naistutkimuksen jonotuslistoilla!

Tolli on riittävän iso laitos jotta keskustelua voi syntyä, koska kaikki eivät ole yhtä aikaa paikalla. Niinpä parhaat ennakkosuositukset väistettävistä luennoista voikin saada istumalla juuri näillä tai joillakin toisilla luennoilla. Luennoilla istuminen on siis siksikin hyödyllistä, että tietää odottaa sen kolme vuotta väistellyn jakson poistumista opinto-ohjelmasta. Tästä informaatiosta hyötty ainakin sivuaineopiskelija, jota ei patista ryhmäpaine eikä gradun aiheen kanssa kärkevä ohjaajatarjokas. Lisäksi luennoilla voi tehdä hyviä havaintoja kunkin luennoitsijan masokistisina restrospektioina ilmenevistä luonnevinoutumista: - "Mitä! Melkein viiskytää naamaa meikun luennoilla. Tämä on huono luento, ei täällä kannata selkäänsä rasittaa. Tungos luentosalissa on vain vauhdin vähyyttä..." Jonkun ei tarvitse tätä loitsua edes lukea, riittää kun pistää oh-laatikon puolitehelle ja näyttää viisiosta vuotta korjailut kalvonsa. Kaikkihan jo toki tietävät, että "koska ollaan (möyh) tollilla, niin opetuksen tulee (möyh) olla abstraktia".

*Mun bohten
biillain.*

Yllä olevat havainnot riittävät vakuuttamaan toimitussihteerin ja oikolukijan siitä, että tollilla opiskeluun vaadittava arvopohja on täysin sisäistetty, eikä juttuni päädy ulkomuistiavaruuspropagandana paperikoriin (toivottavasti toimitussihteerillä ei ole mäkkiä). Hyvä. Voinkin ryhtyä täysin rinnoin -rinnanympärys 128 sinistä bittii - kehuamaan eräitä yksittäisiä löytöjä tollin resurssiympäristöstä:

Tietotekniikka ja yhteiskunta. Hauskaa, uskoka pois kaikki tekni, jotka olette saaneet olla mukana. Ja hyödyllistä. Muuten olen sitä mieltä, että naurukielto tollin luennoilla olisi hävitettävä. Diskuksesta saanee kaljaa joten kunhan lasipäälliset välimuistit saadaan luentokäyttöön niin josko se siitä. Olen muuten sitäkin mieltä, että kaikki opintojaksot, missä vaan suinkin voitaisiin tietokoneet ja ohjelmistot unohtaa ja keskittyä ympärysilmiöihin ovat painonsa arvoisia kopiopaperissa. Yhteiskunta - lamasellinen etenään - ei näetseen tee mitään sellaisilla ammattilaisilla, joiden mielestä tietosysteemit olisivat vallan hienoja

jos mukana ei olisi kaikenlaisia organisaatioita ja käyttäjiä sotkemassa bittien brilianttia virtaa.

Lueskelin taannoin viran puolesta teknillisen tiedekunnan opinto-opasta. Muutamalta Apple-orientoituneelta tollin uraputkeen sujahtaneelta henkilöltä olen saanut kuulla, etteivät ttk:n kurssit ole kovinkaan suuressa suosiossa. No, senhän ymmärtää, jos tilanne on se, että naapuri kaupaa parempaa tavaraa ja halvemmalla niin jostakinhan se on sen varastanut ja moinen touhu pitäisi lailla kieltää. Tarjolla on siis mm. seuraavia herkkupaloja: 52334A. Tietoliikennetekniikka: Opintojakso antaa yleiskuvan tietoliikennetekniikasta, sen historiasta, merkityksestä ja teknisistä toteutuksista. 52453S. Käyttöjärjestelmät: Opintojakso antaa opiskelijoille perustiedot tietokoneiden käyttöjärjestelmien rakenteesta ja toiminnasta. 52476S. Tietokoneverkot: Tietokoneverkot kokoavat yhteen erillisiä tietokonelaitteita antaen käyttäjille kuvan suuresta ja yhtenäisestä tietojenkäsittelyjärjestelmästä, joka tarjoaa monipuolisia palveluja. Opintojakso antaa perustiedot tällaisen hajautettujen tietokonejärjestelmien käsitteistä ja suunnittelusta.

Näin siis opinto-oppaan lähinnä S-tarkastelukulmaan pohjautuvasta näkövinkkelistä. P-tason havaintoja tehköön jokainen P-erskohtaisesti.

Herkkuja on aikaisemmasta irvailustani huolimatta tarjolla myös HUTK:n ja KTK:n opinto-ohjelmissa, joskin olen itsekin jättänyt ne vähemmälle ottaen aikaa parempaa eli vuoren raahautumista keskikaupungilta Muhammedin luo Linnanmaan suolle. Tämä tapahtuneen suunnitelmien mukaan vuoden vaihteessa. Tämän jälkeen ilmeisesti ovat kynnykset laajempaan sivuainevalikoimaan lähinnä henkistä laatua. Miten totesikaan taannoin

onnettomasti edesmennyt mikrokirjailija Arto Kytöhonka: Humanistit eivät pure! Ulkomuistiavaruuslaisella oli kunnia työn puolesta kirjailijan kanssa puhelimitse keskustella. Vaikka tuolloin selkäkipeusena, antoi Arto itsestään sellaisen kuvan, että nyttemmin suuresti harmittaa, kun en tullut yhteydenpitoa jatkaneeksi. Nyt eivät Arton modeemit enää viestii kiidätä tänne maan päälle, en ole ainakaan dokumentoitua tietoa siitä saanut ja R-L Luukaselta en uskalla kysyä.

Pääaineeni kirjastotiede ja informatiikka on - predikaatin luku on oikein! - ainoana edustanut humanistista tiedekuntaa Linnanmaalla tähän saakka. Tämä salavuoteus kovien tieteidien kammareissa onkin tarjonnut oivia tilaisuuksia pieneen irvistelyyn aina silloin tällöin. On - piakkoin oli - oikein herkullista kuunnella sivusta huolestunutta keskustelua: Millonka NE tulee tänne? Ne HUMANISTIT? Joko NE on tullu? Tässä kohdin ulkomuistiavaruuslainen nousee piilostaan ja hihkaisee: Pööööö! Oikein voi nähdä pienten sinisten bittien hämmästyvän säikähtäin ja melkein karisevan ulos korvista vaikon mukana.

Suosittelun muuten lämpimästi tollilaisille sivuaineeksi K&I:tä. Pääaine on jo antanut tekniset ja välineelliset valmiudet tiedon järjestelyyn ja käsittelyyn ja K&I:n peruskursseilla voi herätä himo. Tarkoitin siis tiedon himo. Muita himoja voivat KIL:illä kokea tyydyttellä lähes ainoastaan aatamin sukupuoleen lukeutuvat ja jonkin alalajin feministit. Tervetuloa näin varauksin katsastamaan kiinnostavaa opinalaa ja tulevia kirjastotätejä.

Mutta tässä on kertomukseni loppu. Ja näin olen kertonut opiskelusta tollilla sivuaineopiskelijan näkövinkkelistä.

Mun zuigen.

*Mun gal
gehččen.*

Poikamme maailmalla

osa 68 OKTOBERFEST

Jos jokaisen muslimin tulisi tehdä pyhiinvaellus Mekkaan ainakin kerran elämänsä aikana niin sama pätee myös jokaisen olueen uskovan ja Münchenin osalta. Joka syksy vietetään tuossa Baijerin pääkaupungissa oluen kunniaksi juhlaa jota vastaavaa ei muualta löydy, olut virtaa ja kansa juhlii aamusta iltaa kaksi viikkoa. Allekirjoittaneella oli suuri ilo ja kunnia päästä osalliseksi tästä maanpäällisestä taivaasta, onneksi rahojen uhkaava väheneminen pakotti matkalaiset katkaisemaan lupaavasti alkaneen putken ja palaamaan rakkaaseen kotimaahan laman keskelle.

Kaikki alkoi eräänä elokuisena iltana kun pieni joukko oluenystäviä oli kokoontunut mieliharrastuksensa pariin. Tuolloin eräs kaveruksista ilmoitti vakavasti harkitsevansa pientä euroopanturneetta jonka pääkohteena olisi tuo Euroopan olutkeskus houkutusineen. Montaa sekuntia ei tieto ehtinyt vanheta kun retkelle ilmottautui jo toinenkin seurueen jäsen. Kului viikko ja passi ja matkaliput oli hankittu ja ristiretki saattoi alkaa.

Mun godden guokte guoli.

Pari viikkoa Pohjois-Saksaa, Tsekkejä, Unkaria ja kierreltyään oli matkamiesten jano yltenyt jo sellaiseksi että kun korkeanpaikanleiri Alpeilla oli takana vainu veti kuin itsestään kohti oluen valtakuntaa. Parin päivän viimeistelyharjoitus Stutgartissa ja niin oltiin valmiit siirtymään kohti kauden päätavoitetta.

I päivä

Aamupaivästä alkoi tuttu silhuetti erottua taivaan rannasta kun juna lähestyi tuota ohrapirtelön vannoutuneen kannattajan taivasta, olimme saapumassa Müncheniin.

Ensimmäisenä hoidettiin kuntoon jokaisen matkaatekevän tärkein asia (tai, no ainakin melkein) eli majapaikka. Kun muodollisuudet oli täytetty olikin aika ottaa suunta kohti maailman suurinta olutputtaa ja julistaa juhlat alkaneeksi.

HB:n olut maistui aivan yhtähyvältä kuin ennenkin, ja nyt en suinkaan puhu siitä "liitkusta" jota Suomessa myydään. Ensimmäinen muki (= 1 litra) tyhjeni ennätysajassa aiheesta keskustellen ja juomalauluja kuunnellen. Paikkana HB on varsinainen turistitirsä ja niinpä se olikin jo iltapäivällä varsin hyvin "miehitetty". Tupa tai ennemminkin halli oli täynnä väkeä ympäri maailmaa mutta paikallisen väestön edustajia nahkabysoineen ei paikalla juuri näkynyt, ainoastaan orkesterin jäsenillä oli yllään baijerilaiset polvihousut.

Iltapäivä jatkui juhlahumuun totutellen ja kun ilta alkoi hämärtyä kaivoi suunnistuksesta vastannut seurueen jäsen kartan esille ja etsi sieltä festarialueen. Tapahtumapaikka sijaitsi onneksi melko lähellä joten kävely sinne sujui vaivattomasti pientä horjahtelua lukuun ottamatta. Eipä ole rahikainen ennen yhtä suurta huvipuistoa nähnyt. Valoja loisti ja välkkyi enemmän kuin koko Suomessa yhteensä. Oli maailmanpyörää, vuoristorataa, lentäväämattoa, mustekalaa ja monia muita laitteita joita ei ennen ole tullut nähtyä. Vempaimet saivat jäädä kuitenkin omaan rauhaansa sillä yllättäen matkalaisten mielenkiinto suuntautui oluthalleihin joita oli aluella kymmenkunta. Yksikään halleista ei koossaan hävinnyt Raksilan jäähallille joten jokaiseen mahtui sisälle varovaisen arvion mukaan noin 5000 tsikuran ystävää ja meno oli sen mukaista. Jokaisella alueen suuremmalla panimolla oli oma hallinsa. Ensimmäisenä askel vei tuki lähimmälle joka sattui olemaan SPATENin juottola. Valintaa ei tarvinnut katua maun puolesta ja niinpä ilta kuluikin samassa paikassa juomalauluja laulaen ja tuttavuutta paikalliseen väestöön tehden. Kun

valomerkki annettiin useita litroja ja kymmeniä lauluja myöhemmin (jo kello 22.30) matka jatkuikin uusien ystävien kanssa kohti irlantilaista pubia. Metrotunneli ja metro vain raikuivat kun porukka suuntasi yhtenä laumana kuorossa laulaen kohti jatkoapaikkoja, eipä ole suomipoika ennen vastaavaa kokonut. Jokerifaneillakin on vielä paljon opittavaa ennen kuin pääsevät edes lähelle sitä meininkiä joka tuolloin vallitsi.

Pubissa juotiin vielä muutama kalja ja parannettiin yhdessä maailmaa kunnes tuli aika sanoa hyvästi oivalle juomaseuralle ja suunnata kulku kohti retkeilymajaa. Aikaa ei ollut hukata saakka sillä majapaikka sulki ovensa kello 01.00 ja sisällä oli oltava ajoissa jos ei halunnut viettää yötään taivasalla. Tietenkin metrossa tuli tehtyä pieni suunnistus virhe, liekö dopingilla ollut osuutta asiaan. Onneksi varasuunnitelma oli pätevä. Taksi saatiin lennosta kuin ihmeen ja vähän hengenkin kaupalla. Ei muuta kuin hanaa. Sisälle ehdittiin ruhtinaalliset viisi minuuttia ennen sulkemisaikaa.

II päivä

Aamu oli luultua parempi, ei juuri minkäänlaista havainto edellisen illan wursteista. Paikallinen pirtelö on kyllä ihmeainetta, jälkiteollista oloa oli havaittavissa vain nimeksi. Aamupala huiviin ja ei kun menoksi. Iltapäivällä kulku suuntautui hyvissäajoin kohti festarialuetta. Paikallista herkkua bradwurstia, kaalia ja sinappia maistettiin, tottakai oluen kera, ja tuhdiksi tavaraksi todettiin. Päivä kului ulkona istuen ja hyvästä juomasta nauttien. Illalla kierrettiin muutama halli ja HB:n mesta havaittiin parhaaksi. Paikka oli täynnä nuori ympäri maailmaa, etenkin jenkkejä ja ausseja oli paikalle saapunut todella runsaslukuisesti. Jos muualla varttuneenpikin väki oli edustettuna niin HB:n hallissa heitä sai todella hakea. Meno oli todella hulvaton, olutta kului ja laulu raikui. Pöydät ja lattiat olivat kuin vedenpaisumuksen

jäljiltä. Loppuillasta meno yltyi jo niin kovaksi että bändin oli lopetettava soitto reilusti ennen aikojaan jotta porukka rauhoittuisi. Osa tarjoilijoistakin antoi periksi houkutukselle ja siirtyi asiakkaisiksi. Koko hela halli oli täynnä olutta ja pienissä tai vähän isommissa olevaa väkeä. Ilta kului ratoisasti ja omaan punkkaankin päästiin tällä kertaa ilman suurempia vaikeuksia.

Mun coggen beaskka.

III päivä

Aamu valkeni ja oli rahojen laskun aika. Fyffeä oli palanut ruhtinaallisesti ja München oli jätettävä taakse jos loppumatkasta aikoi vielä saada murua rinnan alle. Ennen lähtöä käytiin tuki täyttämässä kansalaisvelvollisuus eli tehtiin aaltoja olympiastadionilla kuten asiaan kuuluu.

Viikkoa myöhemmin oli jalkojen alla taas tuttu, turvallinen ja kylmä kotimaan kamara. Opintojen aloitus viivästyi pari viikkoa mutta kun muistaa mitä tuli koettua ei muutama väliin jäänyt luento paljon paina. Eli, jos ensisyksynä löytyy muutama ylimääräinen roppo ei muuta kuin kompassineula kohti Baijeria ja menoksi. Suosittelen !

T.R.

p.s. K. Matilaiselle kiitos mukavasta matkaseurasta!

Puolustuksen puheenvuoro

Joo... Harlin (renny@rieska oulu.fi) käski mun kirjoitella jotain tuntemuksia ensimmäisellä vuosikurssilla olemisesta. Joten tässäpää tulee hieman vuodatusta sieluni syvimmästä. Tosin ennen varsinaista tekstiä katson kuitenkin velvollisuudeksi eno varoittaa tekstin mitäänsanomattomuudesta ja aivoja turruttavasta vaikutuksesta. Lukeminen tapahtuu siis omalla vastuulla.... ja asiaan :

Oikeastaan koko opiskelu TOLLISSA ei edes tunnu opiskelulta (syvä 1 kk:n kokemuksen rintaääni). Kukaan ei pakota tekemään mitään. Luennoilla ei tarvitse käydä, harjoituksissa ei ole pakko käydä eikä harjoitustöitä ole pakko tehdä (joskus on !?) ja tenttejäkin saa uusia vuoteen 3012. Eihän sitä tarvi tehdä yhtään mitään. Ainoa pakkovelvollisuus on killan saunailta ja siellähän nyt ei kuule kuin pirun huonoja vitsejä ja oppii optimaalisen oluen juonnin taidon. Voisi siis kysyä itseltään, että mitä ihmettä sitä täällä oikeastaan sitten tekee... No sitähan ollaan opiskelemassa, tai ainakin tarkoitus olisi, että ulkomailmalle pystyy antamaan sellaisen kuvan, että päähän uppoaa alkomahoolin lisäksi myös palanen järkea. (Joissakin tapauksissa jälkimmäinen saattaa verottaa pollaa kuitenkin sen verran, että myös ensinnä mainittua on pakko nauttia.)

Normaalisti tällaisen tavallisen ensimmäisen vuosikurssin opiskelijan päivät kuluvat luentosaleja pitkin ja poikin (Jos joku huomaa edes jonkinasteista logiikkaa niiden sijoittelussa, niin kunnioitukseni...) etsiessä. Tai jos luentosali onkin paikannettu hehtaarin tarkkuudella, vie jokin muu opiskelijan päivittäinen rutiini hermot. Tästä hyvänä esimerkkinä kopiokoneviesti. En todellakaan tiedä onko yleistä ottaa kymmenestä sivusta kopiot todellakin (!!) kymmenellä (10) ERI kopiokoneella. Mm. Blankon oma kopiokone oli tässä yhtenä kirkkaana syyspäivänä varsinainen vitsaus l. kipu pylyssä. Paperia oli, mutta tekniikka petti (muiden koneissa toisinpäin). Joten omasta puolestani RRAIPPOJA kopiokonevastaavalle (huoltaako sitä tosiaankin joku???). (Weasel@rieska oulu.fi Toim. Huom.) Noin muuten ja yleensä opiskelu on lähtenyt varsin mukavasti käyntiin eikä mitään henkistä masennusta ole ainakaan vielä näkyvissä. Eka kuukausi alkaa olla takanapäin ja rahaa on kulunut PIRUN paljon, mutta mitäpä siitä. Lainaahan saa... Loppukommenttina voisin sanoa jotain kaunista ja herkkää, mutta en taida kuitenkaan viitsiä. Huitsin kivaa opiskelusykyä kaikille ahkerille TOLloille ympäri Campuksen. Toivottavasti en järkyttänyt kaikkien pienimpiä lukijoita muutamalla voimallisella tehostesalla.

- Vesa Välimaa -

Mun vudjen
skohteriin.

Ohjelmaa suoritellaan käännettäväksi mm.YP-päivien,pikkujoulujen ja vastaavien tilaisuuksien yhteydessä.

program DRINK JACK (input,output)

```
subroutine BUY_BEER
    seek WAITER
    get BEER
```

end.

```
subroutine DRINK_BEER
    get SIP
    if (err.eq.EMPTY_GLASS) then main
    else call DRINK_BEER
```

end.

```
subroutine EMERGENCY
    peek FREE
    if (FREE.eq.true) then do IN_THE_TOILET
    else do ON_THE_FLOOR
```

end.

```
subroutine BORROW_MONEY
    repeat
    seek FRIEND
    get MARKKA
    MONEY := MONEY+MARKKA
    until (MEMORY.eq.ENOUGH)
```

end.

```
subroutine MEMORY_BACK-UP
    repeat
    seek FRIEND
    get INFORMATION
    MEMORY := MEMORY+INFORMATION
    until (MEMORY.eq.SUFFICIENT)
```

end.

main

```
case of
    (err.eq.EMPTY_GLASS) call BUY_BEER
    (err.eq.FULL_GLASS) call DRINK_BEER
    (err.eq.OVERFLOW) call EMERGENCY
    (err.eq.NO_MONEY) call BORROW_MONEY
    (err.eq.MEMORY_FAULT) call MEMORY_BACK-UP
    else main
```

end.

BTW, OHJELMASSA
ON BUGI!
LÖYTÄJÄ SAA PITÄÄ.

Onko yksityisyytesi uhattuna?

ON MAHDOTONTA tietää, millaiseksi vuosisatamme jälkipuolisko olisi muotoutunut, mikäli joistakin erittäin tärkeistä tapahtumista olisi tiedetty jo edeltäpäin. Ajatellaanpa vaikka japanilaisten hyökkäystä Pearl Harboriin vuonna 1941 tai sitä, minne Hitler olisi seuraavaksi hyökännyt Euroopassa, tai mitä hän olisi tehnyt, jos olisi tiennyt Englannin, Ranskan ja Yhdysvaltojen liittyvän mukaan sotaan. Tai Fidel Castoron aikomuksia Kuuban vallankumouksen jälkeen vuonna 1959, samoin Pohjois-Korean vallanpitäjien suunnitelmia kesäkuussa 1950 ja Pohjois-Vietnamin vallanpitäjien suunnitelmia vuonna 1957. Maailma oli ihmeissään, koska tällaiset suunnitelmat olivat pysyneet salassa.

Historia on osoittanut, että valtiot eivät halua kokea toistensa taholta yllätyksiä. Koska elektronikan kehitys on mahdollistanut sen, että nykyään voidaan salakuuntelulla hankkia tietoja toisten valtioiden suunnitelmista ja pitää kalliiksi tulevat yllätykset mahdollisimman pieninä, käy suurin osa valtioista toisiaan vastaan valvontarintamalla salamyhkeistä vakoilusotaa. Kerrotaan, että "53 pienehkössä valtiossa" tutkitaan valtion keskusvirastot joka päivä kalliilla ilmaisimilla, joiden pitäisi paljastaa mahdolliset piilotetut kuuntelulaitteet.

Jo vuonna 1952 väitettiin, että Yhdysvaltain Moskovaa-suurlähetystössä oli kuunneltu salaa erikoisen mallisella kuuntelulaitteella, joka oli ollut piilotettuna suurlähettilään työpöydän takana riippuvan Yhdysvaltain vaakunan sisään. Vuonna 1985 Yhdysvaltain viranomaiset ilmoittivat, että neuvostoliittolaiset olivat sijoittaneet Yhdysvaltain Moskovaa-suurlähetystöön suuren maaran kuuntelulaitteilla varustettuja kirjoituskoneita.

Venäläiset puolestaan sanovat löytäneensä runsaasti elektronisia salakuuntelulaitteita. Heidän kertomansa mukaan Neuvostoliiton Washingtonin-suurlähetystöstä on löytynyt muun muassa tiiliskiveen johtoineen päiviin piilotettu laite. Edelleen Neuvostoliiton YK-edustaja väittää, että hänen televisiossa antenniliittimeen oli kytketty kuuntelulaite. Valtioiden harjoittama vakoilu siis vain jatkuu kaikkialla maailmassa.

Vakoilu työpaikalla

"Syntyy sellainen tunne, ettei ihmisten yksityiselämä ole enää millään tavoin turvassa", valitteli eräs juristi. "Se mitä näen, kauhistuttaa minua", sanoi toinen juristi. "Meistä on tullut vakoilijoitten valtio." Todellisuudessa koko maailma on muuttunut vakoilijoitten maailmaksi. Viestintätekniikan nopea kehitys - tietokoneet, pienikokoiset radiolähettimet, mikroaaltolaitteet ja satelliittien avulla tapahtuva puheluliensirto - on ollut

myötävaikuttamassa tähän. Uuden tekniikan tulo on ollut niin nopeaa, ettei yksityishenkilöitten elämänpäiriin ja liikeyritysten tietojen turvaamiseksi tarkoitettu lainsäädäntö ole pysynyt perässä.

Tässä yksi esimerkki. Kun jo olemassa olevaan tietokonejärjestelmään asennetaan ylimääräinen ohjelma, voivat työnantajat nykyään valvoa lähes jokaista näyttöpäätteenkäyttäjän liikettä. Tällaisia työntekijöitä ovat sihteerit, lentoyhtiöitten paikkavarauksivirkailijat, postin työntekijät ja valintamymälöitten kassat, vain muutamia mainitaksemme. Asiantuntijat arvioivat, että yksin

Yhdysvalloissa on tällaisen valvonnan piirissä jo yli 13 miljoonaa näyttöpäätteen ääressä työskentelevää, ja heidän lukumääränsä kasvaa kaiken aikaa. He pitävät todennäköisenä myös sitä, että vuonna 2000 siellä on jo 30-40 miljoonaa näyttöpäätteenkäyttäjää ja että heistä 50-75 prosenttia työskentelee valvonnan alaisena. Välineitten kehittyessä "odotetaan jopa insinöörien, kirjanpitäjien ja lääkäreitten joutuvan elektronisen silmäläpidon piiriin", kirjoittaa aikakauslehti *U.S. News & World Report*.

Tällainen elektronisen valvonnan aiheuttama henkilökohtaisen vapauden riisto on jo kovasti kiristänyt esimiesten ja työntekijöitten välejä. Näin sanoo eräs tietokoneohjelmien valmistaja työntekijöitten valvontaan tarkoitettua ohjelmastaan: "Sen avulla voidaan kaikkia käyttäjiä tarkkailla kaiken aikaa." Työpaikoilta tulleista uutisista päätellen tällainen kehuskelu ei ole tyhjää sanaheleä. "En voi käydä edes WC:ssä ilman, että minua tarkkaillaan", valitti muuan puhelunvälittäjä. Näin sanoo erään naisten ammattiliiton johtaja: "Monet työnantajan menettämistä ovat sikamainen loukkaus yksilön oikeuksia vastaan." "Ihmisestä tulee hermorauvio. Stressi on armoitonta", sanoo eräs vimmastunut työntekijä. "Se tekee työnteon hyvin raskaaksi. Olo käy joskus aivan siellä."

De dárbbasín.
Issát
veahkehi.

mättömäksi, kun joutuu olemaan kytkettynä kuvaputkeen eikä pääse liikkumaan", lisä eräs toinen työntekijä. Onko tämä mikään ihme, kun näyttöpäätte saattaa yhtäkkiä alkaa moittia käyttäjiänsä kuvaruutuun välähtävällä tekstillä, joka kuuluu: "Et ole yhtä ahkera kuin vieressä istuva työtoverisi." Onko työntekoon tarvittava rauha luisumas työntekijöiltä läpi sormien?

Yritysvakoilu

Täysin tyyntä ei ole myöskään liikeyritysten johtoportaisissa. Yksikin konttoriin tai neuvotteluhuoneeseen piilotettu pienois mikrofonit voi merkitä miljoonatulojen menoa jonkin toisen yhtiön kassaan ja vakoiulun kohteeksi joutuneelle yhtiölle laajoja irtisanomisia. Kun eräs merkittävä Yhdysvaltain armeijan tavarantoimittaja menetti 200 miljoonan dollarin sopimuksen tarjouksellaan, joka oli vain muutaman tuhat dollaria kilpailijan tarjoustaan kalliimpi, paikalle kutsuttiin ryhmä salakuuntelulaitteiden paljastajia. Etsinnöissä neuvotteluhuoneesta löytyi kattoon piilotettu mikrofonit. Alhaalla, eteishallin miesten WC:ssä ollut nauhuri oli tallentanut jokaisen neuvotteluhuoneesta lausutun sanan.

Yrityssmaailmassa elektroninen vakoilu on nykyään niin yleistä, että viiden viime vuoden aikana yhtiöt ovat sijoittaneet kilpailijoihinsa toimittoloihin arviolta 100 000 salakuuntelulaitetta. Salakuuntelijoita kiinnostaa kaikki mahdollinen sopimustarjouksista ja kauppasalaisuuksista uusiin tuotteisiin ja työntekijöitten kanssa käytäviin salaisiin neuvotteluihin asti. Kerrotaan, että "sadat Fortune-lehden menestyvimmiä ilmoittamista 500 yrityksestä" tutkittavat joka päivä konttorinsa ja kokoushuoneensa vakoi-laitteiden paljastimilla. "Minusta suuryrityksissä esiintyy nykyään jo todellista vainoharhaisuutta - luullaan, ettei mistään enää löydy turvallista paikkaa", toteaa suuren newyorkilaisen kuuntelulaitteiden etsintään erikoistuneen yhtiön apulaisjohtaja.

Entä millaisessa asemassa olet sinä tavallisen kansalaisena, jolla ei ole paljoakaan tekemistä suuryhtiöitten maailman tai ylimmän valtionhallinnon kanssa? Onko todennäköistä, että yksityiselämästäsi pyritään jonkinlaisella valvontajärjestelmällä urkkimaan esiin sellaista, minkä haluaisit pitää omana tietonasi? Seuraavassa muutamia tosiasioita harkittavaksi. Eräissä raportissa kerrotaan tutkimuksista, joissa oli löytynyt puheliniin-joihin kytkettyä oleilla kuuntelulaitteita, ja samalla oli käynyt ilmi, että seitsemässä tapauksessa kymmenestä oli joku yksityishenkilö halunnut näin tarkkailla jonkun toisen puuhia. Useimmiten kyseessä oli ollut jokin sukulaisen tai perheenjäsenen keskinen asia, yleensä aviolliset ristiriidat. Monesti oli palkattu yksityisetsiviä kokoamaan todisteita aviorikoksesta, näyttöä isän tai äidin kelpaamattomuudesta lapsen tai lasten huoltajaksi tai todisteita petollisuudesta. Erään raportin mukaan "80 prosenttia laitteista, joita puhelinyhtiöt joka vuosi löytävät, on asunnoissa".

Erään kirjoittajan mukaan voi myös puhelinyhtiö itse syyllistyä salakuunteluun, ja hän luonnehtiikin puhelinyhtiöitä "pahimmiksi puhelinsalaisuuden loukkaajiksi". Näin sanoo eräs entinen Yhdysvaltain tiedustelupalvelun CIA:n tutkija: "Sinä ainoastaan viiden vuoden pituisena ajanjaksona, jolta tarkkoja lukuja on käytettävissä, kuuntelivat puhelinpoliisit ilman minkäänlaista valtuutusta 1,8 miljoonaa puhelinkeskustelua sillä verukkeella, että he halusivat saada kiinni puhelumaksupinnareita." Hänen mukaansa nämä salakuuntelijat olivat olleet läheisessä yhteydessä paikallisiin, osavaltion ja liittovaltion poliiseihin, ja näiden välillä oli joskus ollut tietojen vaihtoa.

Ei pidä unohtaa myöskään toimeenpanoviranomaisia, jotka voivat kuunnella yksityishenkilöitten puheliniinjoja, joko tuomioistuinten luvalla tai ilman sitä. Paljastui, että eräissä Yhdysvaltain suurkaupungeissa oli poliisi muutaman vuoden aikana kuunnellut laittomasti yli 3000 ihmisen puhelinta. Monissa muissakin sikäläisissä suurkaupungeissa on poliisia vastaan esitetty samanlaisia salakuuntelusyhtöksiä. Eräs kirjoittaja toteaa: "Suurten johtajien, radikaalien ja rikollisten lisäksi salakuuntelun kohteina on ollut myös tavallisia ihmisiä." Pahaa mieltä synnytti se, että luterilaisen kirkonkin puhelimia oli kuunneltu. Muitakin kirkkokuntia on joutunut elektronisen valvonnan kohteeksi.

Lopuksi esittää eräs sosiologian professori seuraavanlaisen kauaskantoisen havainnon: "Jos hallitus olisi toisenlainen ja yleisö suvaitsemattomampaa, samoja [salakuuntelu]-laitteita voitaisiin helposti käyttää 'väärän' poliittisen aatteen kannattajia, kansallisia vähemmistöjä tai uskonnollisia vähemmistöjä vastaan tai niitä vastaan, joiden elintapaa enemmistö paheksuu."

Jos lukeudut niihin, jotka pitävät yksityiselämänsä suuressa arvossa, jotka haluavat olla rauhassa, niin nauti siitä nyt. Monien mielestä tällainen vapaus on uhattuna.

Tutkimus erilaisista olutmerkeistä, niiden soveltuvuudesta suomalaisen yhteiskuntaan ja opiskelijakulttuuriin. Tämä on lyhennelmä Pro Gradu- työstä; aiheesta on suunnitteilla liseniaattitutkimus.

Tutkimuspaikat: Muutamat lämpimät kesäillat Kaijonharjussa sekä yhdistynyt Saksa ja Itävalta.

Olosuhteet: Mukavat.

Tutkimukseen on osallistunut nelihenkinen tutkimusryhmä. Omaisia suojellaksemme henkilöiden nimet ja arvostelutulokset on muutettu.

Tutkimusmenetelmä: Muutamaa poikkeusta lukuunottamatta kaikki maistoivat tutkittavaa olutta hiukkasen, ja sen jälkeen sylkivät oluen pois. Loput kaadettiin viemäriin.

Alkoholilla ei ollut vaikutusta tutkimukseen. Tutkimuksen rahoitukseen osallistui merkittävässä määrin Valtion Opintotukikeskus.

Tuborg Gr0n: Tavanomainen suomalainen, jossa on vihreä etiketti.

Aura: Ei paha, ihan kiva.

Sol: Maistuu sitruunalle jos ottaa sitruunan kanssa. Muuten ei maistu millekään. Seuraava päiv'ä maistui pahalle.

Karhu IV: Yes, please. Itse asiassa ei sen kummempaa kuin itse tehty.

Lahden sininen: Hieman vetisen makuista, muuten.....

Kronenburg: Aika tukeva, hedelmäinen.

De Verboten Vrch: Perinteisen makuinen Belgialaiseksi. 9% and countingggghh. Mielenkiintoinen (hyvä) tunnistamaton sivumaku. Jälkikäytetty pullossa (= hiivaa, ei silti haittaa makua)

Sinebrychoff Porter: Klassikko lajissaan. Suomen Guinnessia, muttei samanlaista pehmeyttä maussa. Ihan OK.

Pilsner Urquell: Tsekkoslovakian helmi! Alkuperäinen Pilsner. Vahva tamminen maku.

Saku Ölletehas: SAKU Reval Luksus Ölu: Aika tylsä. Niinku suomalaista kaljaa, jossa suomalainen etiketti... Ei huonoa.

Holsten Bier: Pehmeä, vähän kuin Urquell, mutta huomattavasti miedompi, ehkä liiankin mieto. Pirteän makuinen.

Koffin kesäolut: Ihan kiva..

Budweiser: King of Waters. Ylihintaista pullolettua vettä. Ylivoimaisesti mauttomin olut. Jälkimaku muistuttaa karamellia; hiilihapotettua limsaa jossa on (kevyt) maltaan maku. Amerikan Perrier.

Astra Pils (ei saa Suomesta): Jännä, vähän kuin Urquell mutta miedompi. Maksoi 49 pfennigiä pullo; hinnasta huolimatta hyvää.

Holsten Edel (kuten edellä): Ihan hyvä, mutta laimean makuinen. Vähän kuin lahtelaista.

Hofbrauhaus: Vesilitkua. Germaanien versio oli parempaa.

Vaakuna: Hyvää, tukevaa. Vahva humalan maku, sikäli erikoinen.

Lapin Kulta: Voimakas humalan maku. Maantieteellisesti ykkösolut! Tietää juoneensa olutta.

Lahden Erikoisolut: Ihan hyvää. En nyt niin osaa tarkasti sanoa.

Koff III: Voi ei. En osta enää. Huonointa alkoholittomien jälkeen.

Oma, viikko sitten pulloitettu: Ei enää hiivan makuista. Ei painetta.

- Munton Australian Lager: Ei suositella.

- Munton Bitter ja Scottish Ale: Suositellaan.

Light Lager: Kevyttä, löysää, vetistä. Hyvää koffilaiseksi (= ei pahaa)

Pripps: Hyvää saunakaljaa = mauton. Ruotsin Koffia.

Nikolai: Mieto. Humalainen. Ei sen huonompaa.. Ihan O.K.

Karjala Juhlaolut: Vahva sivumaku. Outoa, ei ole hääppöistä.

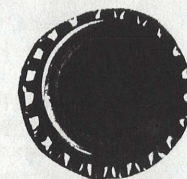
Bitburger: O.K. Hyvää.. (Oli parempaa hanasta.) Saksalaista! Germaaniolut niin hyvässä kuin pahassa.

O'Brew: Kitkerää. Vahva humalan maku. Ei kovin erikoista.

Staropraumen, Das Prager Bier: Tynnyrikaljan maku, hyvää, namia. Suosittelemme.

Spendrup's Premium Beer: Laimea, oluen makuinen mutta vähän mauton.

Spar Mieto I Olut: Tuli ensimmäiseksi mieleen kumisaapas. Hiilihapotettua

hesarivettä.

Kobler: Olemme tulleet uskoon. Hyvää. Herramme pitää meistä!

D. Carnegie & Co. Porter: Mietoa, vetistä portteriksi. Melko hyvää, käy janojuomaksi.

Mack Arctic Beer: Laimennettua Urquellia, "Excellent"

San Miguel: Pistävä, ei kovin hyvä.

Tuborg Gold Label IV: Kyllä tätä juo. Paljon.

Norrlands Guld Export: Vähän kuin Lapin Kulta, "Ei kai kukaan arvannut nimestä." Maksaa Ruotsin systeemissä 15 kruunua, ei ole paljon lapsille kertomista...

Michelob: Mieto, löysä. Mauton, ei jälkimakua. Vetinen. Häju kuin suomalaisessa.

Hof Brauhaus Hatz: Jälkimakua joka ei ole hyvä. Kitkerää, vähän kuin Olvia. Oluena hyvää.

Schladminger Dachstein Urbräu: Maisteluolut, ei tavanomainen lageriksi. Todella hyvää, hedelmäinen jälkimaku; ei voi juoda paljon, ei saunakaljaksi.

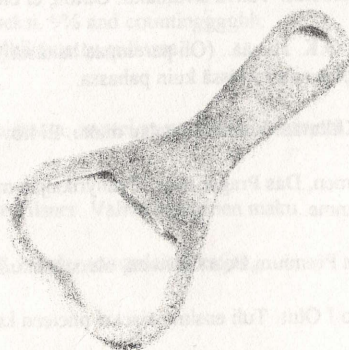
HK:n lihipiirakka: Vähän rasvainen. Hyvää oluen kanssa.

Grillimakkara: Hyvää grillissä.

Öljylamppu: Sopii tunnelmaan.

Knabbernossi: Tennassa 270;- / kg, Harry's Baarissa 800;- / kg. Ihan kuin salamia, mutta ei niin vahvaa. Lihaa.. Rasvaa 30%. Hyvää, mutta tähän hintaan pitää ollakin.

Sinol: Hakkaa muut sytytysnesteet.

Kohti kansainvälistyvää maailmaa eli mitä AIESEC voi tarjota korkeakouluopiskelijalle

Mun in
goddan
guoli.

AIESEC on kansainvälinen opiskelijajärjestö, jolla on jäseniä 74 maassa, aktiivijäseniä noin 70 000. AIESEC on poliittisesti sitoutumaton, voittoa tavoittelematon korkeakouluopiskelijoiden järjestö, jonka päätoimintamuotoja ovat kansainvälinen harjoittelijavaihto ja projektit. Koulutus on tärkeä osa toimintaamme; haluamme jäsentemme oppivan johtamistaitoa, tutustuvan kansainväliseen yritystoimintaan ja vieraisiin kulttuureihin jo opiskeluaikana. Maailmanlaajuksena järjestönä AIESECilla on hyvät mahdollisuudet antaa tulevaisuuden johtajille ja päättäjille valmiuksia kansainvälistyä jo ennen työelämään astumista.

Suomessa AIESEC toimii kaikissa yliopistoissa ja korkeakouluissa Helsingistä Rovaniemelle yhteensä 15 paikallistoimikunnassa. Toiminnan koordinoija, kansallinen toimikunta majoittuu Helsingissä.

...mutta se vie lähelle Meksikon rajaseutua, missä ostajat eivät ole turhantarkkoja tutkimään nautojen polttomerkkejä.

AIESECin kansainvälinen harjoittelijavaihto-ohjelma on palvellut suomalaisia opiskelijoita ja yrityksiä jo yli 40 vuoden ajan.

Vaihto-ohjelman avulla AIESEC toteuttaa tehokkaasti filosofisia päämääriään; lähentää eri kansoja ja kulttuureja toisiinsa ja antaa erinomaista kulttuuri- ja käytännön työkokemusta harjoittelijoina olleille opiskelijoille. Sinäkin voit hakea harjoittelijapaikkaa ulkomailta; töihin voi lähteä joko 6 viikoksi tai vaikkapa puoleksitoista vuodeksi minnepäin maailmaa haluat.

Se olisi pitkä tie tyypeille, joilla on kiire päästä eroon varastetusta karjasta.

Projektit ovat kuuluneet AIESECin ohjelmaan 1980-luvulta saakka. Tällöin järjestössämme tiedostettiin entistä enemmän tarve ottaa kantaa maailmanlaajuisiin ongelmiin, jolloin kehitettiin kerrallaan kaksi vuotta kestävä GTP- teemaohjelma. Tämänhetkinen teema on "Education towards internationalism and cultural understanding". Lisäksi useilla paikallistoimikunnilla on omia projekteja ja teemoja, joissa käsitellään mm. kestäväää kehitystä, rotusortoa ja kansainvälisyyttä.

AIESECin muita toimintamuotoja ovat mm. kehitysysteistyö, Pohjoismainen yhteistyö ja kansainväliset vierailut.

Jokainen Oulun Yliopiston opiskelija on tervetullut AIESECin toimintaan. Mukaan voi tulla esimerkiksi osallistumalla järjestämiimme saunailtoihin, bileisiin ja koulutustapahtumiimme, tai tule rohkeasti toimistoomme PR 125 juttelemaan, mitä sinä voisit tehdä AIESECissa. AIESEC on mahdollisuus juuri sinulle.

Na, veahaš.

Na, hotellas.

*Eulkkiid
luhte.*

*Mus ii leat
TV*

